

Devletin silahlı güçlerinin tümüne Türkçede “Ordu” diyoruz. Ordu kavramı, şimdi her zamankinden daha çok gündemde. Şu sorularla birlikte: Ordunun asıl görevi nedir? Ordu kime, nereye bağlıdır? Ordu hangi sınıfların çıkarını savunur? İlk insanlar taş ve sopalarla avlandıkları ve diğer topluluklarla hâkimiyet mücadelesi verdikleri tarih öncesinde ordu kavramı yoktu. Ordular, insanların torağa yerleşip sınıflara ayrıldığı, devletin ortaya çıktığı dönemin ürünüdür. Bir ordunun iki görevi vardır: Birincisi devleti dışarıdan gelecek saldırılardan korumak ve bunun yanında başka devletleri zapt ederek devlete hükmedenlerin sömürü ve egemenlik alanlarını genişletmek; ikincisi devlete hükmeden güçlerin halk üzerindeki hâkimiyetini koruyup devam ettirmek.

Köle sahipleri, feodaller ve burjuvalar, devlet gibi ordu kavramına da kutsallık yüklerler. Mahkemeler ve hapishaneler gibi ordu ve polis, devletin en önemli aygıtlarıdır.

Ordular bazen hâkim sınıfların bir kesimlerine karşı veya onlardan birinin aleti olarak iktidar mücadelesine katılırlar. Yönetimin bunalıma girdiği dönemlerde ordunun parçalandığı, emir komuta zincirinin koptuğu ve oluşan farklı orduların birbirleriyle savaştığı olur.

Tarih boyunca efendilere karşı ayaklanan halk kitleleri de kendi ordularını kurmuşlardır. Çünkü efendiler iktidarlarını rica ve minnetle bırakmazlar. Onları devirmek ve bir halk iktidarı kurmak için silahlı bir güce ihtiyaç vardır. Adlarına Halk Savunma Birlikleri, Halk Kurtuluş Ordusu ve Kızılordu gibi adlar verilmiştir.

BİZİM TARİHİMİZDE ORDU

Her devletin tarihinde olduğu gibi Türk devletlerinin tarihinde de hep ordu var olagelmıştır ve bunların görevi yukarıda anlattıklarımızdan farklı değildir. Yani devleti yöneten hanedanın ve onun çevresinde örgütlenmiş yönetici sınıfın çıkarlarını hem dışarıya, hem halka karşı korumak. Ordu, zaman zaman şehzadelerin iktidar kavgasının aleti olmuşlar, zaman zaman da sırf aldıkları maaş ve ulufenin azaldığı zaman ayaklanmıştır. İmparatorluğun çeşitli milliyetlerinden halklarına asırlar boyu kan kusturan onlardır. Alevi Türk halkı onların şerrinden korunmak için köylerini dağ ve tepelerin ardında görünmez yerlere kurmak zorunda kalmıştır.

Avrupa karşısında gitgide toraklarını kaybetmekte olan Osmanlı devleti İkinci Mahmut’tan başlayarak çarenin ordusunu güçlendirmekte bulmuş ve bu eğilim ordunun Almanlar tarafından yeniden örgütlenmesiyle doruğa çıkmıştır. 1908’de aydınların desteğiyle Abdülhamit’i tahttan indiren ve İkinci Meşrutiyeti ilan eden, 31 Mart ayaklanmasını bastıran bu ordudur. Birinci Dünya savaşında Alman çıkarları için cepheye sürülen bu ordu, uyguladığı olağanüstü baskı nedeniyle erlerle ve halk kitleleri ile de arayı açmıştır.

KUVAYI MİLLİYE-KUVAYI İNZİBATİYE

Kurtuluş Savaşı ordusu, Osmanlı ordusundan kalanlar ve gönüllülerle yeniden kurulan bir ordunun eseridir. O hem işgalci orduyu hem de üzerine gönderilen Kuvayı İnzibatiye ordusunu alt etmiştir. Türkiye ordusunun yeniden itibar kazanmasının nedeni vatan savunmasında görev almasıdır. Cumhuriyet döneminde Feyzi Çakmak’ın yönetimine emanet edilen bu ordu, yeni rejimi ayakta tutan en önemli güçtür. Köylü kitlelerinin gözünde jandarma, tahsildarla birlikte devletin en önemli iki figüründen biridir. Türkiye burjuvazisi, iktidarlarını ve geleceklerini Amerika Birleşik Devletleri ile birleştirdikten sonra bu ordu NATO’nun emrine sokulmuştur. Bu işlevi halen de devam etmektedir.

27 Mayıs 1960’ta Demokrat Parti’ye karşı inisiyatifi ele alan ordunun genç subayları, işbirlikçi burjuvazi ve toprak ağalarının çıkarlarına hizmet eden sınıflara karşı orta sınıfların çıkarlarını güvenceye almak için yeni bir anayasa yaptırarak devleti yeniden yapılandırmışlar, bu durum ekmekçi sınıfların da kitleler halinde politika arenasına çıkmasına neden olmuştur. Kurtuluş Savaşı’ndan sonra ordunun yaptığı en önemli hareket budur.

Milletin içinde revaç bulan ideolojik ve siyasi hareketlerin ordu içinde yankılanmaması mümkün değildir. General rütbesini taşıyanlar daha çok kaderlerini hâkim sınıflarla birleştirirken alt sınıflara mensup olanlar arasında yönünü halka dönen rütbelilerin kaynaşması eksik olmaz. 9 Mart 1971’de genç subaylar idareye el koymak için harekete geçmişken gerici generaller 12 Mart’ta onları alt ederek dışarıya bağımlı düzenin devamını sağlamışlar, 1980’de ise emir komuta zinciriyle yönetime el koyarak yeniden orduyu sömürücü ve zalimlerin hizmetine vermişlerdir.

KÜRESELLEŞMENİN ORDUSU

Küreselleşme adı altında kapitalist ideoloji kültürünün bütün dünyayı sarıp sarmaladığı günümüz dünyasında, halkın iktidar idealinin yerinde yeller esiyor! Piyasada hem küresel sermayeye teslim olmuş, hem de dinci iki iktidar odağı birbiriyle yarışır oldu. Şimdi Türkiye halkından bu ikisinden birinin peşinden gitmesi bekleniyor!

Bu ortamda ordunun yeri neresidir?

Ordu, düzenlenen kumpaslarla sesini çıkaramaz hale getirilmiştir. Öyle ki, bu dinci mihraklardan biri sınav sorularını çalarak, sureti haktan görünüp komuta kademesine yerleşirken küresel sermayenin gözünü kör ettiği Kemalist ordu bunun bile farkına varamamış,

15 Temmuz darbesiyle perişan edilmiştir. Haftalardır, kışlaların önünde belediye çöp arabalarının bekletilmesine bile ses çıkaramamaktadır. Onu bu hale getirenler ise şimdi doğrudan doğruya kendilerinin muhafızlığını yapacak bir ordu kumaya başlamışlardır. İktidar partisiyle uyum içinde geleceklerini bekleyen komutanlar ise şimdi dere geçerken değiştirilmesi sakıncalı at yerine konulmuştur. Bir süreden beri hayallerde yaşatılıp dile getirilen “tek adam”lık asıl şimdi başlıyor.

Bana gelince: Erinden generaline kadar kendisini halka adanmış, halkın bir parçası olan bir ordu özlemi içindeyim. Şöyle bir örnekle açıklayayım: Hani ağalar geçmişte çeşitli düzenlerle köylülerin toprağına el koymuştur da köylüler topraklarını geri almak için tarlalarını işgal etmişlerdir. Köylüleri püskürtmek için oraya askerî kuvvet sevk etmişlerdir.

O askerler köylülerin safına geçip tüfeklerinin dipçiklerini ağanın adamlarına çevirirler. Ağa’ya karşı koyan asker, emperyalistlere de karşı koyar.

Emperyalistlerin hizmetindeki asker, halka da düşmandır. En cesur ve kahraman asker halkına silah çekmeyen askerdir. Ben halkın hizmetindeki askeri severim. Halk da çok sever. Onun için Köroğlu destanları bile yazar. (2 Ağustos 2016)